

Spakenburg berooft Deto van titelkansen

(Door Fred Robers)

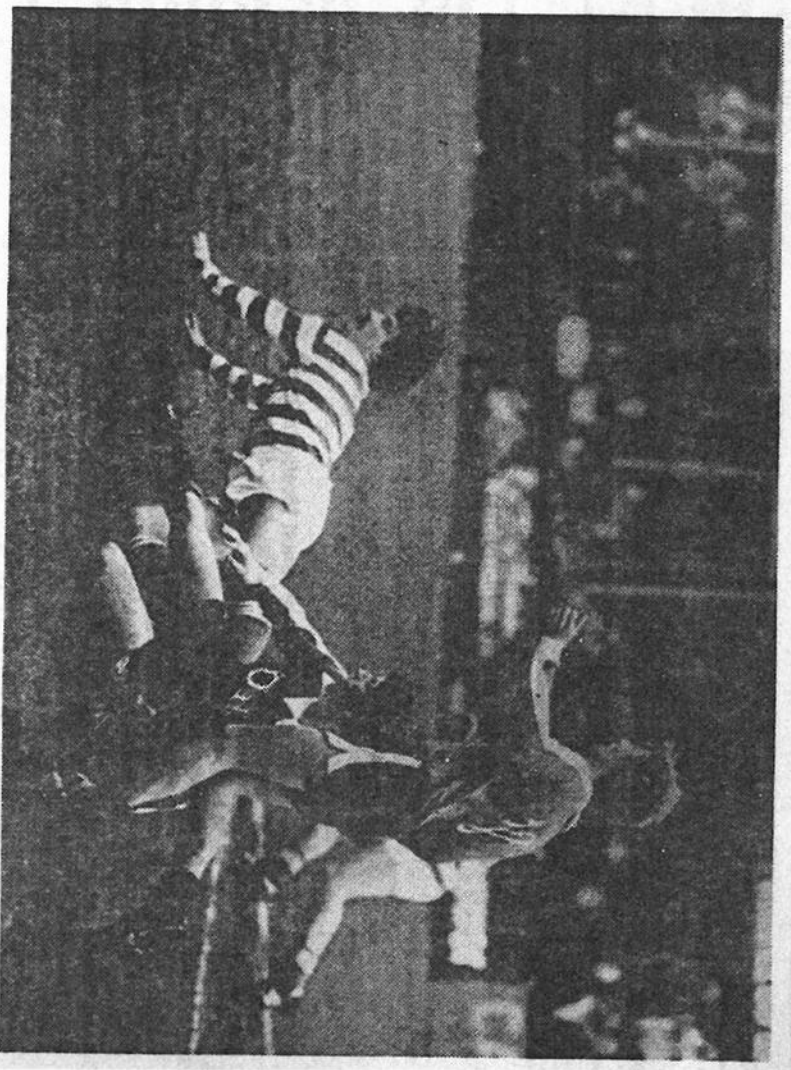
Spakenburg. "Het is nog altijd geen gelopen koers", hield Gert Glissen de moed erin. De trainer van Deto praatte na de snee 2-1 nederlaag van zijn manschappen bij Spakenburg misschien wat tegen beter weten in, maar het krankzinnige competitieverloop in IC rechtvaardigt diens optimistische geluiden nog alleszins. Doch ook de Enschedeër moet tot het besef zijn gekomen dat de kansen op het kampioenschap aan de boorden van het IJsselmeer normaal gesproken vrijwel tot het nulpunt zijn gedaald. Een hard gelag voor Deto, dat druk doende was uit het dal te klauteren waarin het immers wekenlang heeft vertoefd. De Vriezenveners haalden op Koningsvloed bij Go Ahead Kampen weer eens de volle winst. Op basis van goed voetbal wel te verstaan, en dat die overwinning niet toevallig tot stand was gekomen bezwen de Twententaren zaterdag nadrukkelijk.

Met dit wezenlijke verschil dat de terechte beloning in deze zo belangrijke ontmoeting nu uitbleef. De ploeg bleef verstoken van het nodige geluk waarover het zich eerder dit seizoen niet mocht beklagen. Zelfs enkele van de meest doorgevoerde aanhangers van Spakenburg erkenden volmondig dat er maar één club echt had gevoeld. Dat was Deto, dat pijnlijk moest ervaren dat je in de sport niet altijd krijgt waarop je recht hebt. De gasten namen later in de kantine de welgemeende complimentjes met een geforceerd aandoend glimlachje in ontvangst, besefvend dat de titel die nog maar kort geleden een kwestie van tijd leek, was gegeven.

Glissen: "Geen mens valt iets te verwijten. Alleen met de manier waarop we die twee doelpunten tegen kregen heb ik wat moeite, die goals waren eenvoudig te verhinderen geweest. Spakenburg is me niet meegevallen, die lui brachten in de aanval hun twee spitsen voortdurend met lange ballen in stelling. Echt gevaarlijk werd het zelden, al bete-

kende hun enige kans voor rust prompt een treffer. Nee, het betere voetbal kwam toch duidelijk van onze kant, maar toen dat eindelijk leidde tot de dik verdiende gelijkmaker gingen we een minuut later alsnog op een schlemelige wijze de boot in. Die klap is hard aangekomen, ofschoon de hernieuwde gelijkmaker er tot de laatste seconden in heeft gezeten".

Heel lang stond het cruciale duel in het teken van het wederzijds respect. Zo'n houding leidt meestal niet tot een aantrekkelijke partij voetbal, en dat viel in de eerste 45 minuten ook goed te merken. De meeste spelers stonden stijf van de zenuwen in het veld, en arbiter Arnouts (die zich in de slotfase genoodzaakt zag Bert Prips en Antoon Kamp van Deto wegens ruw spel op een officiële waarschuwing te trakteren) moest om de haverklap corrigerend optreden. Alleen Rik de Harder al kreeg het voor elkaar het bedenkelijke aantal van ruim twintig overtredingen te begaan, en dat terwijl hij ook nog eens voortijdig werd gewisseld. Aanvaakelijk dus weinig oogstrelende acties, de strijd speelde zich hoofdzakelijk op het middenveld af. Na exact een half uur kwam de thuisclub volkomen onverwacht op 1-0. Jan van Leyenhorst mocht van Antoon Kamp de bal in alle rust voorzetten, waarna het voor de bij de eerste paal volmaakt vrijgelaten Frits van Dijk een koud kunstje was (Glissen: "Zoveel ruimte krijg je bij de junioren niet eens") te scoren. Voor Deto het sein alle schroom van zich af te leggen en het accent steeds nadrukkelijker naar de aanval te verschuiven. Maar Jan Wetering reageerde vrij voor goalie Jan Wijbenga net te laat op een gave voorzet van Henk Schepers, en de vaak onderuit gehaalde René Klunder zag zijn knappe schot over het houwerk getikt. Na de thee nam de suprematie van Deto nog grotere vormen aan, Spakenburg kon zich slechts beperken tot verdedigen. De druk werd allengs groter nadat Freek Becker en (wat later) Hans Polko de geledezen waren komen versterken. Vooral de aanwezigheid van eerstgenoemde boezemde meleen ontzag in, ofschoon Becker het trof dat de scheidsrechter de andere kant op keek bij

Jan Wetering (midden) en René Klunder kijken namens Deto toe hoe Spakenburger Bert Koops voor opruiming zorgt

een natrappende beweging richting Zeger van Twillert, die hem in de daaraan voorafgaande situatie in het zestiemetergebied ogenschijnlijk onreglementair een halt had toegeroepen. Daarna was de fors gebouwde Vriezenvenner dicht bij 1-1, zijn kopbal verdrween ternaarwennend over de lat. Ook gelegenheidsstrijder Harry Ekkel had de gelegenheid al voorbij laten gaan zijn team naast Spakenburg, dat zich alleen bij uitvalven onderscheidde, te schieten. Tien minuten voor tijd kreeg Deto eindelijk de meer dan verdiende beloning voor zijn inspanningen, toen Hans Polko een goed lopende aanval doeltreffend afrondde: 1-1. Maar de vreugde was nauwelijks verstomd of Deto stond al weer achter. Wederom Frits van Dijk kreeg een zee van ruimte toebedeeld, en tot overmaat van ramp liet doelman Erik Mulder diens kopbal ook

nog eens los. Een turbulente slotfase, met kansen aan weerszijden, ten spijt bleef die stand tenslotte gehandhaafd. Zodat het seizoen voor Deto ten einde lijkt. Jammer, dat de bij Sportclub Genemuiden begonnen inzinking niet eerder tot staan kon worden gebracht. Deto slachtofferde eigenlijk zichzelf. Henk Schepers, eerlijk: "De schuld lag gewoon bij de spelersgroep zelf, daar moet je niet omheen draaien". Als de interne problemen wat sneller zouden zijn opgelost was er nog van alles mogelijk geweest. Want het is toch een schande dat een met beperkte capaciteiten begiftigd Spakenburg straks wellicht met de eer gaat strijken.

Opstelling Deto: Mulder, Kamp, Groot, Prips, Schepers, Kuper (Becker), Klunder, Wetering, Sloop, Ekkel en Letteboer (Polko).